

KÖRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam, 4049. szám

Csütörtök, 1958. március 6.

4 oldal, 20 bani

A Népi Demokrácia Frontjának nagygyőzelme a néptanácsi választásokon A néptanácsi képviselőválasztások eredményei

(A tartományi választási bizottságoktól a Nagy Nemzetgyűlés
Elnökségéhez beérkezett adatok alapján)

Az 1/1958. számú törvényerejű rendelet értelmében március 2-án tartományi, városi, rajoni és községi néptanácsi képviselőket választott az ország.

Képviselőket választottak 16 tartományi néptanácsba, Bukarest város néptanácsába, Bukarest 8 város-rajoni néptanácsába, 191 rajoni néptanácsba, 171 tartományi és rajoni alárendeltségű város néptanácsába és 4314 községi néptanácsba.

A néptanácsi képviselőválasztásokra vonatkozó adatok összesítése alapján az eredmények a következők:

Választók száma	Leadott szavazatok		Az NDF jelöltjeire leadott szavazatok		Az NDF jelöltjei ellen leadott szavazatok		Megsemmisített szavazatok	
	Számokban	o/o	Számokban	o/o a leadott szavazatokhoz viszonyítva	Számokban	o/o a leadott szavazatokhoz viszonyítva	Számokban	o/o a leadott szavazatokhoz viszonyítva
Tartományi néptanácsok	10.870.451	10.828.959	99,62	10.766.912	99,43	48.738	0,45	13.309
Bukarest városi néptanács	965.024	955.696	99,03	946.338	99,02	8.360	0,88	998
Bukarest város-rajoni néptanácsok	965.024	955.696	99,03	945.073	98,89	9.340	0,98	1.283
Rajoni néptanácsok	9.250.541	9.215.503	99,62	9.146.285	99,25	55.993	0,61	18.275
Városi néptanácsok (tartományi és rajoni alárendeltségű városok)	2.703.578	2.692.350	99,58	2.676.315	99,40	12.972	0,48	3.063
Községi néptanácsok	8.221.599	8.190.908	99,63	8.101.498	98,91	72.045	0,88	17.365

A fenti adatokból kitűnik, hogy a választók túlnyomó többsége részt vett a választásokon.

A választók csaknem egyhangulag a Népi Demokrácia Frontjának jelöltjeire szavaztak. A megválasztott összes néptanácsi képviselő száma 137.790.

Az összes megválasztott képviselő a Népi Demokrácia Frontjának jelöltjei voltak.

A megválasztott képviselők 47,87 százaléka a Román Munkáspárt tagja vagy tagjelöltje, 52,13 százaléka pedig pártunkívűl dolgozó.

A megválasztott képviselők közül 35.082 nő.

A megválasztott képviselők 87 százaléka román nemzetiségű, 13 százaléka pedig az egyetemes nemzetiségek sorából került ki.

A községi néptanácsi választásokra javasolt jelöltek közül tizen nem választottak meg. Egy tartományi választókerületben, egy városi választókerületben és 25 községi választókerületben nem tartották meg a választásokat, minthogy a jelöléseket visszavonták. A néptanácsi képviselőválasztásokra vonatkozó törvényerejű rendelet 109. szakasza értelmében ezekben a kerületekben új választásokat tartanak.

Eljen

a Népi Demokrácia Frontjának választási győzelme!

Hallatta szavát a nép

Vasárnap, március 2-án az egész országban lelkes választók jelentek meg a szavazóhelyiségekben, hogy megválasszák a néptanácsi képviselőket. A választások eredményei, számadatai lényegesen bizonyítják, hogy a szavazók akaratát kivívta a Népi Demokrácia Frontja ragyogó választási győzelme. A szavazók ezzel is hittel teltek pártunk és kormányunk bölcs politikája mellett, a béke megvédésére, a szocializmus építésére szavaztak.

Ha megvizsgáljuk a tartományi néptanácsokra leadott szavazatok számát, akkor azt látjuk, hogy a választópolgárok 99,62 százaléka jelent meg az urnák előtt. Az NDF jelöltjeire 99,43 százalék szavazott, míg ellenük 0,45 százalék.

Valamennyi eredmény azt igazolja, hogy dolgozó népünk mind jobban tömörült a párt és a kormány köré, mert pártunk és kormányunk bölcs politikáját sajátjának tekintik, melynek megvalósításával nap-nap után egyre közelebb kerülünk a szocializmushoz, valamennyi dolgozó beleteljesülés előtt álló céljához. A közéleti választási eredményekből megállapítható, hogy a szavazók döntő többsége megjelent a választásokon az urnák előtt és gyakorolta Alkotmányunk biztosította jogát. A választók csaknem egyöntetűen a Népi Demokrácia Frontja jelöltjeire adták szavazatukat. A különböző néptanácsokba megválasztott képviselők száma 137.790, valamennyien az NDF jelöltjei. A megválasztott képviselők után, egész dolgozó népünk cselekvően

vesz részt az államgépezet helyi szerveinek munkájában.

Országsszerte hatalmas lelkesedéssel folyt le a választás és mint ahogy az országos eredményekből kitűnik, a szavazók döntő többsége megjelent a választásokon, hogy szavazataival hozzájáruljon a Népi Demokrácia Frontjának győzelméhez. Így volt ez Temesvár tartományban is. A tartományi néptanács képviselőjelöltjeire a választók 99,59, a rajoni néptanácsok jelöltjeire 99,34, a tartományi alárendeltségű városok néptanácsi jelöltjeire 99,35, a rajoni alárendeltségű városok néptanácsi jelöltjeire 99,63, a községi néptanácsok jelöltjeire pedig a választók 99,04 százaléka adta szavazatát.

A közéleti adatokból kitűnik, hogy tartományunkban is hatalmas számban vonultak fel a dolgozók, hogy szavazataikkal erősítsék az NDF választási győzelmét. Arad város és a rajon dolgozói, a románok, magyarok, németek és más nemzeti kisebbségekhez tartozók örömmel szavaztak jelöltjeikre.

A megválasztott néptanácsi képviselők előtt magaslatos feladatok megvalósítása áll. A közügyekben való tevékenységükkel hozzá kell járulniuk a párt- és kormányhatározatok megvalósításához. Tudjuk: a néptanácsi képviselőket a népi bizalma övezi és valamennyi képviselő méltó a népi bizalmára. Azaz a tudattal kezdte meg munkáját az államgépezet helyi szerveiben, hogy ezzel is hozzájáruljon az előttünk álló feladatok maradéktalan teljesítéséhez, a szocializmus építéséhez.

Befejezte munkálatait a LEMP KB plenáris ülése

VARSO. (Agerpres). — A március 2-i lengyel lapok a következő közleményt jelentették meg:

A LEMP KB 11. plenáris ülése március 1-én befejezte munkálatait. Az ülés három napig tartott.

Az ülés záróbeszédét Wladyslaw Gomulka, a LEMP KB első titkára mondotta.

A plénum határozatot hozott az 1958. évi gazdaság-politika egyes kérdéseiről.

A plénum ezenkívül a következő határozatot hozta:

„A Központi Bizottság helyesli a 12 szocialista országnak a moszkvai értekezlet keretében kiadott nyilatkozatát, valamint a 64 kommunista és munkáspárti Békéjéltványát, amelyek igen nagyjelentőségűek a szocialista országok közti szolidaritás és a békeért és a szocializmusért küzdő kommunista és munkáspártok akciógységének megszilárdítása szempontjából.

A Központi Bizottság helyesli továbbá a lengyel küldöttség nyilatkozatát, mert mindenben megfelel a párt politikai irányvonalának.

A LEMP KB plenáris ülése elhatározta, hogy kizárja a Központi Bizottságból Wiktor Klosiewicz elvtársat, megrovásban és végső figyelmeztetésben részesítve, mert megkísérelte aláadni a párt egységét.

A pártmutatta uton

Kilenc évvel ezelőtt jelent meg az RMP Központi Vezetősége 1949. március 3-4. plenáris ülésének történelmi jelentőségű határozata, mely a marx-lenini tanítások alapján, tekintetbe véve hazánk sajátos körülményeit, megszabta a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítése és a mezőgazdaság szocialista átalakítása terén a párt és a nép előtt álló feladatokat.

Az azóta eltelt évek során falvaink életében mély változások álltak be. Évről-évre a dolgozó parasztság egyre nagyobb tömege követte a pártmutatta utat és tömörült kollektív gazdaságokba és mezőgazdasági társulásokba. 1949. végén országunkban mindössze 56 kollektív gazdaság működött, 4000 parasztszaládó foglalta magába. Az elmúlt év végén 14.379 szocialista mezőgazdasági egységben, 1.462.000 dolgozó parasztszaládó mellett meg 3.361.000 hektár földterületet. 1957 végén a mezőgazdaság szervezeti szektora több mint 42 százalékat ölelte fel a parasztság számára. Ugyanakkor a szocialista szektor a mezőgazdasági földterület 51 százalékát foglalta magában. Hazánk több tartományában és rajonjában — minél például Arad rajonban is — befejeződött a szervezeti átalakítás.

A mezőgazdaság szocialista átalakítása terén elért sikerek teljes mértékben igazolják pártunk politikájának helyességét. Annak a politikának helyességét, mely az 1949. március 3-5-i plenáris ülés határozata révén megmutatta, hogy a fejtett, nagyüzemi, gépesített mezőgazdaság az egyedüli út a dolgozó parasztság számára a bőséges élet felé.

Példaként felhozhatjuk Palcu Eremia kürtösi dolgozó parasztszaládóját, aki a kollektív gazdaság tagjaként az elmúlt évben 3941 kiló búzát, 4300 kiló kukoricát, sok más terményt, valamint 15.704 lejt vitt haza. A munkája után kapott termékek összértéke 33.988 lej. Ezzel szemben Clepea Simion kürtösi dolgozó parasztszaládója, aki az elmúlt évben 5 hektár földön egyénileg gazdálkodott 15.495 lej értékű terményt takarított be.

A kollektívisták és társult parasztszaládók közös munkája megváltoztatta falvaink és községeink képét. Ságón, Vladimirescun, Horean, Világoson, Kisiratoson és sok helyütt másutt tizével és százával épültek az új házak. A fejlett agrotechnikai szabályok alkalmazásával és a munka gépesítésével rajonunkban a kollektívisták és a társult parasztszaládók között jelentős mértékben növekedett a mezőgazdasági termények mennyisége. Az elért kukoricatöbblet felhasználásával például 22.000 sertést hizlalhatunk fel évente 120 kilós súlyra, ezenkívül 7 millió literrel több tejet és 3 millió darabbal több tojást hozhatunk el a piacra ebben az évben. A tervbevetett búzatöbbletből pedig 6.500.000 kiló kenyérrel többet süthetünk, mint tavaly.

Az eddig elért eredmények további, még jelentősebb megvalósításokhoz ösztönzik falvaink szorgalmas dolgozó népét. Számos kollektív gazdaság, mint például a kisiratosi, vladimirescui, sági, keresztesi, valamint a sofrányai, mácsai és mikelakai mezőgazdasági társulások eddigi eredményei példaként állhatnak a dolgozó parasztszaládók előtt. A kovaszincsi, csicséri, zádorlakai kollektív gazdaságoknak, az anygalkuti és Tisa Noua-i mezőgazdasági társulásoknak, amelyek eddig nem fejlődtek a lehetőségekhez mérten — utol kell érniük az élenjáró szocialista mezőgazdasági egységeket.

Most, a tavaszi mezőgazdasági kampány kezdetén fokozott figyelmet kell fordítani a munkálatok megfelelő lebonyolítására, annak érdekében, hogy kollektív gazdaságaink megvalósíthassák és túlhaladassák a maguk elé tűzött feladatokat. A szocialista mezőgazdasági egységek gazdasági- és szervezeti megerősödése újabb jelentős sikerek eléréséhez járul hozzá, az 1949. március 3-5-i plenáris ülés határozata által kijelölt pártmutatta uton.

Március 8 — a Nők Nemzetközi Napja tiszteletére

Négy óra eredménye... Villámverseny március 8 tiszteletére

A Teba textilgyárban már kedden délután feliratokat függesztettek a valamennyi üzemszertályon: március 5-én az üzemi szakszervezeti bizottsága villámversenyt szervez március 8. köszöntésére, a Nők Nemzetközi Napja tiszteletére.

A textilgyár közel 1500 nő dolgozója szerda reggel szorgos munkába kezdett. Délután 10 óra körül egyes osztályokon már összehívték is az első négy óra teljesítményeit.

A jónórában a Flayer Jonók közül a legszebb eredményt délután 10 óráig Crisan Maria érte el, aki 26 pontot ért el, vagyis 4,5 százalékkal haladta túl jélnapi teljesítményét. Marc Terezia, Sima Elena és Bob Ana Flayer Jonók 25 pontot értek el, vagyis 4,2 százalékkal teljesítették túl jélnapi előirányzatukat.

Ruso Viorica, aki gyapothenger gépen dolgozik, 10 óráig 11 százalékkal teljesítette túl jélnapi normáját.

A verseny valamennyi üzemszertályon tovább tart március 8. köszöntésére.

Tettekkel készülnek

A Helyi Kereskedelmi Szervezet ipari termékeket árusító 2. számú üzletében dolgozik a Cloacan Terezia által vezetett IMSZ női brigád. A brigád tagjai úgy határoztak, hogy kimagasló sikerekkel fogadják március 8-át, a Nők Nemzetközi Napját.

A határozatot tett követte. Az üzlet eladási tervét naponta túlteljesítik.

A G. Dimitrov gyár két élmunkásnője

Baloldali képünk Morschl Juliát, a G. Dimitrov gyár befejező részlegének élmunkását ábrázolja, akit kiváló szakmai és társadalmi munkája alapján ismét képviselővé választottak a honpolgárok.

Jobboldali képünkön ugyancsak a G. Dimitrov gyár kiváló munkásnőjét, Hill Rozáliát láthatjuk, aki méltán élvezi munkatársai bizalmát.

Majláról jelentik

A Nők Nemzetközi Napja közelévé azon gondolkodtunk, hogy mi, majláti dolgozó asszonyok mit tehetnénk e nap méltó fogadására. Zserai János kulturothton igazgatóval megállapodtunk abban, hogy ünnepi műsor keretében emlékezzünk meg március 8-ról.

Ezenkívül, olyan akciót akarunk szervezni, amely kifejező szolidaritásunkat a városi munkásszónnyokkal. Ezért mi, kollektív gazdaságunk asszonyai elhatároztuk, hogy tojást gyűjtünk és azt a szövetséget utánj továbbítjuk a városi dolgozóknak.

Ezenkívül, olyan akciót akarunk szervezni, amely kifejező szolidaritásunkat a városi munkásszónnyokkal. Ezért mi, kollektív gazdaságunk asszonyai elhatároztuk, hogy tojást gyűjtünk és azt a szövetséget utánj továbbítjuk a városi dolgozóknak.

A negyedik szakasz, az országos verseny május 1. és 15. között lesz.

„Tartsunk lépést az élettel”

Az IMSZ Központi Bizottsága és a Diákszövetség Tanácsa „Tartsunk lépést az élettel” címmel versenyt rendez a főiskolások politikai, szakmai és kulturális ismereteinek gyarapítására. A versenyt négy szakaszban bonyolítják le: a főiskolások fakultásonként

Peremvárosaink szocialista mezőgazdasági egységei nagymennyiségű terményre kötöttek szerződést az állammal

Arad peremvárosaiban működő kollektív gazdaságok, felismerve az állammal kötött szerződés előnyeit, ebben az évben nagyobb fontosságot szentelnek a kérdésnek. Így például az 1958-as esztendőre a Gáj-buzsáki Partizán kollektív gazdaság husz tonna búzára, nyolc tonna sörárpára és öt tonna tengerire, a kis-szentmikulási Vörös Csillag tiz tonna búzára, két tonna sörárpára és két tonna napraforgóra, a Gáj-buzsáki Partizán kollektív gazdaság husz tonna búzát és tiz tonna tengerit, a kis-szentmikulási Vörös Csillag husz tonna búzát és tiz tonna tengerit, a kis-szentmikulási Vörös Csillag husz tonna búzát és tiz tonna tengerit, a kis-szentmikulási Vörös Csillag husz tonna búzát és tiz tonna tengerit.

tonna búzára, hat tonna sörárpára, két tonna napraforgóra és husz tonna tengerire kötött szerződést.

Ugyanez vonatkozik a peremvárosi mezőgazdasági társulásokra is. Egyes mezőgazdasági társulások ebben az évben a következő mennyiségű gabonát értékesítik szerződésük alapján: az új-aradi Új Ut mezőgazdasági társulás tiz tonna búzát és tiz tonna tengerit, a kis-szentmikulási Vörös Csillag husz tonna búzát és tiz tonna tengerit, a kis-szentmikulási Vörös Csillag husz tonna búzát és tiz tonna tengerit, a kis-szentmikulási Vörös Csillag husz tonna búzát és tiz tonna tengerit.

z Aradul téglagyár istállótrágya-
rel. Az érdeklődők forduljanak
a vezetőségéhez (Cimpu finis-
szám, a December 30. gyár n-
) naponta 8 és délután 4 e-
ött.

Március 6

1945 március 6-án, dolgozó népünk dicsőséges fejezetét írt be hazánk történelmébe. Ezen a napon a román nép, a Kommunista Romániai Pártja vezetésével elkergette az ország éléről azt a kormányt, amelynek legfontosabb és legszörnyesebb tárcát a burzsoa reakció kaparintotta magához. Március 6-án a nép bizalma valóban demokratikus kormányzatot adott országunknak, amelyben a vezetőszerp a munkásszót képviselő volt. Ezért örök dicsőséggel ragyog 1945 március 6. dolgozó népünk emlékeztetője, mert ez a pártvezető harc egyik döntő győzelmét jelentette.

Hazánk dolgozó népe, a dicsőséges szovjet hadsereg ellenállhatatlan előnyömlése révén megteremtett feltételek közepette, elűzte a fasiszta diktatúrát és a Kommunista Romániai Pártja vezette népi erői alapján megdöntötték a román burzsoázia és a földesurak átkos uralmát. Válaszolva a párt hívó szavára, a dolgozók harcba indultak a demokratikus államrendszer megvalósításáért és a harcok során egyre újabb győzelmeket vívtak ki. Hatalmas kiterjedésű tömegszervezetekbe tömörülve, a nép szorosra felfűzött a Kommunista Romániai Pártja köré és a munkásszót testvéri támogatást nyújtott a parasztságnak, amelyet a földesurak évszázadokon keresztül elnyomtak. A munkásszót vezette harc a földesurak birtokainak felszámolásához vezetett és az agrár-reform megszilárdította a munkásszót és a dolgozó parasztságot közötti megbonthatatlanságot.

Népünk emlékeztetője örökké felejthetetlen napok maradnak azok, amikor a széles népi tömegek elkergettek a tökéletes rendszert képviselő polgármestereket, prefektusokat, a nép győzelmeskedett a reakcióval vívott harcban és a maga választotta vezetőket állította a városok és megyék élére.

Az 1945 február 24-i utcai harcok előzték meg a március 6-i eseményt. E harcok során a nép megakadályozta, hogy a reakciós Radescu-kormány államesinnel magához ragadja a hatalmat. A városi és falusi néptömegek dőnő lökést adtak a hatalomért folytatott küzdelmet, a mért harcukat a Kommunista Romániai Pártja vezette, a dolgozó nép 1945 március 6-án kivívta a hatalmat.

A harc eredményeként megváltozott országunkban a társadalmi osztályok közötti erőviszony. Ki próbált pártjával az élen, a munkásszót magához ragadta a legfőbb állami pozíciókat és megnyitotta a politikai élet útját a széles néptömegek előtt, ráért a széles demokratikus reformok megvalósításának, a bőségesebb, szebb élet megteremtéséért vívott harcok útjára.

1945 március 6. után hatalmas harc kezdődött pártunk vezetésével a hitleristaelles arcvonal támogatásáért, az új, demokratikus államrendszer megvalósításáért, a háború okozta nehézségek leküzdéséért, a burzsoázia elűzése gazdasági zűrzavar és infláció felszámolásáért. Ez a harc tette lehetővé, hogy 1947 végéig elűzzük a kormányból a burzsoázia utolsó képviselőit, megsemmisítsük a tökéletes földesuri pártokat, megdöntsük a monarchiát és kiküldjünk a Román Népköztársaságot.

Most, amikor dolgozó néptől az 1945 március 6-i eseményekre emlékezünk, számbavesz az a hatalmas forradalmi átalakulást, amelyen hazánk a népi demokratikus államrendszer évi folyamán áment.

A népi demokratikus államrendszer ma már végképp megszilárdult, bebizonyította, hogy ez a legdemokratikusabb államforma Románia történelmében. A néptanácsokat, az államhatalom helyi szerveit a nép sorából választott legjobb dolgozók alkotják, akik az egész néppel közös erőfeszítésben harcolnak a szocializmus győzelméért.

A mai magaslatos évfordulón dolgozó népünk szeretetét és ragaszkodását fejezi ki a Román Munkáspárt iránt, amely mint a multban, ma is vezet az egész nép harcait mind újabb vívmányokért, a dolgozók boldogabb, békés életéért, azért, hogy minél előbb felépíthessék hazájukat a szocializmust.

A pártélet hírei

Jól dolgoztak

Az Otelul kisipari termelőszövetkezet pártalapszervezetének büroja a napokban elemzte, hogy a párttagok, tagjelöltek, a pártion kívüli aktív tagjai és az agitátorok miként teljesítették a néptanácsi képviselőválasztások során rájuk háruló feladatokat. Az eredmény kielégítő. A különböző bizottságokba beosztott nyolc elvtárs jó munkát végzett. Az agitációs munkára beosztottak is igyekeztek eleget tenni feladataiknak. Különösen Benecan Iuliu, Kauba József és Oláh József dolgozott lelkiismeretesen.

A politikai agitációs munkára bekapcsolódott az IMSZ szervezet is és tevékeny munkát végzett a szemléltető agitáció megszervezésében. Két brigádost szerveztek, melynek tagjai a március 2-át megelőző hetekben falragaszokat helyeztek el O. Mikulaka utcán. A legtevékenyebben Bochs Pavel, Gui Ioan, Oláh Florica, Rosinger Péter és Gulácsai András IMSZ tagok dolgoztak.

Ebben a nagyszabású kampányban alapszervezetünk felhasználta a pártion kívüli aktívát. Konkrét feladatokat osztottunk ki a pártion kívüli aktív tagjainak, akik becsülettel eleget tettek a kapott feladatoknak. Végzett munkájáért dicsőreket érdemelt Demian Iosif, Calamar Ecaterina, Hirsch Mária, Hrlucan Ioan, Kristóf György és mások.

Szövetkeztünk a 29. számú szavazókörzetet patronálta. Itt a 151. és 153-as választókörzetek honpolgárai szavaztak. Az előkészített munkálatokat kellő időben elvégezték. Ennek eredménye az is, hogy március 2-án a déli órákig a honpolgároknak több, mint 60 százaléka lesvavazott, estig 8 óráig pedig már a 96. százaléknál tartottunk.

Kotodn Lucia, az Otelul pártalapszervezetének titkára

A pártkabinet

közi, hogy pénteken, március 7-én délután öt órakor az alábbi pártkabinet formájában propagandistái részére tartanak előkészítőt: Esti tanfolyam I. és II. évfolyam, az RMP története, a Marxizmus-leninizmus alapjai I. és II. évfolyam, Politikai gazdaságtan I. és II. évfolyam, az SZKP története I. és II. évfolyam.

A jobb gépkihasználat érdekében

A „December 30” üzemek szövődjében szintén megindult az akció a gépek hatásidejének emelése érdekében. A bukaresti Industria Bum-bacului üzemben pár hónapja kísérleteztek ilyen irányban és amikor a könnyűipari főigazgatóság küldött lejtőket Aradra, a December 30 üzemben, már megkezdett akciókat láttak. A szövőde vezetősége ugyan már előzőleg kidolgozott egy tervet, amely újabb munkások alkalmazására is lehetővé teszi a megnövekedett tervfeladatok teljesítését. Ezért azután a főigazgatóság küldötte ismerette a bukaresti I. B. tapasztalatait és az aradi szakemberekkel együtt akció tervet dolgoztak ki.

E terv szerint három szakaszban oldják meg a kezdeményezett akció. Először is beszabályozzák a gépeket, hogy minden egyes árucikk-nél egyforma legyen a gépbeállítás. Ugyanakkor egységesítik a fordulatszámokat is. A második szakaszban előkészítik a gépeket a nagyobb fordulatszámra és a harmadik szakaszban magasságot, a szövés szempontjából legmegfelelőbb fordulatszámra állítják át a gépeket.

Az első szakasz megvalósításához eddig már átszervezték a szövőde technikus gárdáját. De átszervezték azt a lakatosokból és jó mesterekből álló csoportot is, amelyik eddig a fő és időszaki javításokat végezte a szövődeben. Az átszervezés folytán egy-egy csoport foglalkozik mind a négy szövődeben a gépek beállításával. Ezeket a csoportokat Siclován Ioan mérnök, a szövőde helyettes vezetője irányítja. Ezáltal még nem változtatják meg a fordulatszámokat, hanem legfőképpen azzal törekednek, hogy minden gép a legpontosabban és szabályosan legyen beállítva. Ezért dolgoznak ezekben a gépbeállító csoportokban a legjobb mesterek. Természetes, hogy nem elég csak a gépek beállítása, hanem ugyanakkor szükség van jó fonálra is. Ezt viszont a fondárnak kell szállítani. A szövőde részéről az előkészítőben intézkedéseket tettek a jobb felvetőhengerek készítése érdekében. A három váltásban az írók gépekhez mérnököket neveztek ki, akik

ügyel az előírások pontos betartására.

Az eddigi eredmények is biztatók, holott a gépbeállító csoport munkájával a szövődeben még csak kis részben haladt végig. A Roshergépekből álló 8-as gépcsoportnál így alakult a hatások (vagyis a gépkihasználat): Míg decemberben, amikor még nem kezdték meg a beállítási munkát, 55,3 százalék volt a hatások s januárban, amikor a beállítás folytán 58,2 százalék, addig februárban a hatások elérte a 62,5 százalékot. Itt azonban meg kell jegyeznünk, hogy a gépek ellenőrzése kihatással volt a többi mesterre is, akik tudván azt, hogy az

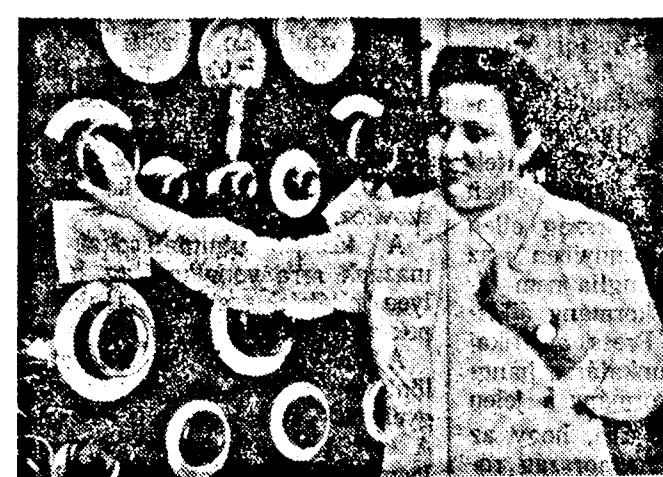
8 gépcsoportjuk is sorra kerül, igyekeztek betartani a gépbeállítási szabályokat és így az 8 gépcsoportjuknál is emelkedő irányzatot mutat a hatások.

Az akció folyik és a szovjet Iljiov Vlaszov módszer alapján kidolgozott gépbeállítási sablonok segítségével a December 30 gyár munkakollektívája megvalósíthatja azt a maga elé tűzött feladatot, hogy termelését a mult évhez képest 7,5 százalékkal növelje. Ez pedig további sok ezer méter datárut, damasztolt, bársonyt, díttint jelent hazánk dolgozó számára.

Szalmáry Károly

Nők Nemzetközi Napja előtt

A MUNKAHELYEN

Posta Maria nagy szakértelmével kezeli az Áramszolgáltató Vállalat géptermében a műszertáblát. E munka kiváló szakutadást és figyelmet igényel. Posta Maria felkészültsége révén naponta 20 százalékkal haladja túl tervfeladatát.

A I. Rangheg szerszámgépgyár szerelődjében dolgozik Borha Ilona fiatal lakatos. Szorgalmának és fegyelmességének köszönheti, hogy naponta túlfeljesíti normáját és jómódságú munkát végez. Március 8 tiszteletére vállalta, hogy további sikereket ér el munkájában.

A kolhozrendszer továbbfejlesztéséről és a gép- és traktorállomások átszervezéséről

— N. Sz. Hruscsov jelentésének tézisei —

MOSZKVA. (Agerpres.) — A Pravda közli a kolhozrendszer továbbfejlesztéséről és a gép- és traktorállomások átszervezéséről szóló jelentés téziseit, amelyeket Nyikita Hruscsov, a Szovjetunio Kommunista Pártja KB első titkára a Szovjetunio Legfelső Szovjetjének következő ülésén fog előterjeszteni. A téziseket azért tették közzé, hogy az egész szovjet nép megvitathassa.

A jelentés bevezető része rámutat arra, hogy a szovjet mezőgazdaság tömeges kollektivizálásának befejezése után a kolhozrendszer továbbfejlesztésére szolgáló intézkedéseknek, valamint a gép- és traktorállomások átszervezésének megvalósítása újabb, rendkívül fontos lépést jelent majd a szocialista mezőgazdaság fejlődésének útján.

A tézisek kifejtik, hogy az ipari vezetés átszervezése után a Szovjetunio gazdasági építése terén sürgős és igen fontos mezőgazdasági feladatként mindenek előtt a kolhozrendszer továbbfejlesztése és a gép- és traktorállomások átszervezése került előtérbe. Ezt a feladatot a kolhozépítés gyakorlati követelményei teszik feltétlenül szükségessé.

A szovjet faluban egyszer s mindenkorra megszűnt az ember ember általi kizsákmányolása. A kis parasztság szocialista átszervezését az ország iparosításának sikeres megvalósítása tette lehetővé azáltal, hogy a Szovjetunio mezőgazdaságát ellátta traktorokkal, kombájnokkal és más korszerű gépekkel. A Szovjetunióban harminc évvel ezelőtt meglevő 25 millió felaprózott parasztagazdaság helyett ma közel 78.000 kolhoz, 8.000 gép- és traktorállomás és 5800 állami gazdaság (szovhoz) működik.

A mezőgazdaság szocialista átalakítása és korszerű technikával való felszerelése a munkatermelékenység jelentős növekedését biztosította a népgazdaság és fontos ágában. Az ország mezőgazdaságának áruértéke a többszörösére emelkedett. Kolhozaink 1932-ben, fennállásuk első szakaszában, 800 millió pudnál alig valamivel több gabonát adtak át a szovjet államnak, 1956-ban pedig 2.370.000.000 pudot adtak át; gyapjából 1932-ben 1.162.000 tonnát, 1957-ben 3.780.000 tonnát; kukorikából 4.198.000, illetve 37.264.000 tonnát; husból 136.000, illetve 2.909.000 tonnát; tejből 746.000, illetve 13.079.000 tonnát; gyapjából 19.000, illetve 170.000 tonnát; burgonyából és zöldségfélékből több mint kétszeresét. A mezőgazdaság fejlesztésében igen fontos szerep hárul a szovhozokra, amelyek szocialista nagyvállalatok. 1932-ben a szovhozok gabonatermesztésére alkalmas szántóterülete 7,9 millió hektár volt, 1957-ben pedig 36,5 millió hektárt tett ki. Az utóbbi években jelentősen növekedett a szovhozok mezőgazdasági termelésének mennyisége. A szovhozok birtokában van az ország egész szántóterületének több mint egynegyede és a gabonával bevetett területének csaknem 30 százaléka. A gabonatermesztő szovhozok ötször annyi gabonát termesztek, mint az általuk át az államnak, mint 1953-ban. Növekedett a szovhozok jelentősége más mezőgazdasági termékek állami begyűjtése tekintetében is: 1957-ben a szovhozok szolgáltatták be az állam által begyűjtött és felvásárolt egész hús mennyiség 21 százalékát, a sertés 32 százalékát, a tej 21 százalékát és a gyapjú 27 százalékát.

A szovjet állam gondoskodása folytán a szocialista mezőgazdaságnak ma erőteljes műszaki-anyagi alapja van, 1932 vége felé a Szovjetunio egész mezőgazdaságában 148.000 traktor (15 lóerős traktorokban számítva), 14.000 tehérgépkocsi, 14.000 gabonakombajn működött ma viszont mezőgazdaságunk csaknem 1.700.000 traktorral, 660.000 tehérgépkocsival s több mint 450.000 gabonakombajnnal rendelkezik.

A tézisek hangsúlyozzák, hogy milyen fontos szerepet tölthet be a gép- és traktorállomások a falu szocialista átszervezéséért, a munkásparasztok szovjetizálásáért, a munkásszót megszilárdításáért vívott harcban.

A tézisek egyik fejezete foglalkozik a GTA-k szerepével a kolhozrendszer megteremtésében és megteremtésében. Az új szocialista termelő mód győzelméhez a mezőgazdaságnak — hangzik a tézis — szükség volt, hogy a kolhozok bebizonyítsák fönyüket nemcsak a kisáru-termelő parasztagazdasággal szemben, hanem a nagyüzemi tökéletes mezőgazdasággal szemben is. Ezt a feladatot csak úgy lehetett megoldani, ha mezőgazdaságunkat felszereljük a fejlett technikával. A nagyüzemi közös gazdálkodás csakis a korszerű technika alapján képes ténylegesen kifejleszteni a mezőgazdaság termelőit, biztosítani minél több termék előállítását és bebizonyítani ilyenképpen életképességét és haladó jellegét minden más nem szocialista mezőgazdasági rendszerrel szemben.

A szovjet nép a lenini iparosítási irányvonal általános megvalósításával, a párt vezetése alatt, hatalmas szocialista ipart hozott létre, ki-

fejlesztette a mezőgazdasági gépgyártást és így az ország ipari hatalmának megerősítésével párhuzamosan megteremtette a mezőgazdaság technikai újrafelszerelésének és évszázados elmaradottsága felszámolásának előfeltételeit. A mezőgazdaság felszerelése a fejlett technikával, amely évről évre gyarapodott, megszilárdította a szocialista város és a falu közötti termelő szövetséget, óriási forradalmi belváltást gyakorolt a parasztságra. Sokmillió paraszt-saját szemével győződhetett meg a nagyüzemi szocialista mezőgazdaság előveiről. Ez utóbbinak megvan a lehetősége arra, hogy felhasználja a sokrétű technikát, amely megkönnyíti a munkát és jelentősen emeli a munka hozamát. Mindennek döntő szerepe volt abban, hogy már 1929 végén a parasztság széles tömegei beléptek a kolhozokba.

Hogy milyen óriási jelentőségű volt a GTA-knak a mezőgazdaságban, azt rohamos számbeli növekedésük is bizonyítja — állapítják meg a továbbiakban a tézisek. A gép- és traktorállomások száma már 1932-ben 2446-ra növekedett. 1941-ben már meghaladta a 7000-et, 1957-ben pedig mintegy 8000-et tett ki. A kolhozok már a gép- és traktorállomások fennállásának első évétől kezdve jelentősen kiszélesítették mezőgazdasági termelésüket. A gép- és traktorállomásoknak a szovhozokkal együtt döntő szerepük volt a nagy feladat teljesítésében: az ország keleti vidékein feltört 36.000.000 hektárnyi szűz- és parlagföld hasznosításában.

A kommunista párt áttűtetve a gyakorlatba a mezőgazdaság gyorsított fellendítésének programját, az utóbbi években fontos intézkedéseket tett a gép- és traktorállomások további megerősítésére és a kolhozok fejlesztésében betöltött szerepük növelésére. A GTA-k traktorállománya csaknem a kétszeresére, a végzett munkák volumene 2,8-szeresére növekedett a háború előttihez viszonyítva. Az SZKP KB szeptemberi plenáris ülésének határozata értelmében a GTA-kat szakképesített állandó gépészkáderekkel látták el. A városokból és ipari központokból a legjobb emberek ezreit küldték a GTA-kba vezető munkára, technikusoknak és mérnököknek.

A technikai eszközökkel jól felszerelt gép- és traktorállomások hatása alatt gyökeresen megváltozott a kolhozfalu képe, a falu egész életmódja. A gépekkel és traktorokkal együtt megjelentek a falvakban a gépjárató műhelyek, a gépkocsiszállások, a villanyenergia. Ipari jellegű vállalatok egész hálózata létesült és fejlődött ki. A GTA-kon a gépekhez egész hadsereg nevelkedett — traktorosok, kombájnvezetők, traktoros-brigád vezetők, gépkocsivezetők, gépkarban-tartók és más munkások, akik elsajátították a technikát, megtanulták a jó munkaszervezést. A GTA-k állandó dolgozóinak száma 1957-ben meghaladta a két milliót. A GTA-k agronomusai és zootechnikusai nagyszabású tevékenységet fejtettek ki a mezőgazdaság és állattenyésztés technikai színvonalának emelésére a kolhozokban.

A gépezet iskoláiban és a GTA-kban rendezett különböző tanfolyamokon a szakmunkások millióit kénezték ki a kolhozi termelés számára.

A gép- és traktorállomások azzal, hogy ellátják a kolhozok gazdasági-szervezeti és technikai irányítását segítséget nyújtottak a pártnak, hogy az állam iránti kötelezettségét elsődleges teljesítésének szellemében a munka és a társadalmi tulajdon iránti szocialista magatartás szellemében nevelje a kolhozadárokat és az összes kolhoztagokat. A GTA-k kiépítése mélyreható műszaki forradalmat jelentett a mezőgazdaságban elősegítette a kultúrforradalom további kibontakozását a falvakban és ezzel egyidejűleg döntő lépést jelentett a kolhozrendszer megteremtése és megszilárdítása útján.

A szovjet gép- és traktorállomásoknak a nagyüzemi gazdálkodás megszervezésében szerzett tapasztalatát széleskörűen felhasználják a testvéri szocialista országok a mezőgazdaság szovjetizálásának megszervezésénél. A népi demokratikus országokban létesített gép- és traktorállomások támogatást nyújtanak a fiatal munkaszövetségeknek és elsősegély, hogy ezek a közös munkán és a szocialista tulajdonon alapuló mintagazdaságokká váljanak.

Országunkban a gép- és traktorállomások hatalmas szerepet tölthetnek be a falu szocialista újjászervezéséért, a munkásparaszt szövetség megszilárdításáért folytatott küzdelemben. A párt és az állam kezében a GTA-k azt az erőt jelentették,

amelynek segítségével biztosították a kolhozrendszer győzelmét és sikeres kifejlesztését, a munka és a termelés új szocialista szervezési formáinak megszilárdítását s olyan káderek kiképzését, amelyek alkalmasak arra, hogy biztosítsák a nagyüzemi gazdaságok fejlődését. Ezzel megteremtették a falu termelői erőinek még erőteljesebb kibontakoztatásához szükséges előfeltételeket.

A szocialista mezőgazdaság építése és a kolhozok megerősödése folyamán megváltozott a falvak társadalmi-gazdasági helyzete.

Az a forma, amelynek keretében a GTA-k a kolhozokat termelési szempontból és műszakilag kiszolgálják, nem felel meg többé a kolhoztermelés gyarapítása követelményeinek és ma már fékez a mezőgazdasági termelőerők fejlődését.

A milliók jövedelmekkel, hatalmas oszthatatlan és termelési alapokkal rendelkező kolhozok, káderek nagy létszámával — hangoztatják a tézisek — ma semmiféle tekintetben nem hasonlíthatók össze a fejlődésük kezdeti szakaszában kicsiny és gazdaságilag gyenge egykori kolhozokkal. A multban a GTA-k voltak a kolhoztermelés szervezői. Jelenleg ez a funkciójuk elesik, minthogy a kolhozok fennállásuk éveitől kezdve a közbeszervezés vezetése és szervezése terén gazdag tapasztalatokra tettek szert.

A kolhozokban igen sok káder nevelődött e ezek szintén előmozdítja a műszaki fejlődést. Ezért a GTA-knak ez a funkciója elesik.

Az ország sok vidékén a különböző gabonatermő vidékeken, a gép- és traktorállomások végzik a kolhozok mezőgazdasági munkáinak döntő többségét. Ennek következtében a mezőgazdaság legfőbb termelő ereje — a kolhozokban dolgozó emberek munkájereje, bizonyos mértékben külön van választva a legfőbb termelő szerszámoktól, a traktoroktól és a többi gépektől s ez gátolja az emberi munkaerő és a műszaki eszközök lehető leghatékonyabb felhasználását.

A GTA-k többé már nem tölthetik azt a politikai szerepet, amely a kolhozépítés első szakaszában rájuk hárult. A GTA-k dolgozóinak ma már nincsen kit meggyőződik a kollektív nagygazdaságok előnyeiről, mivel a Szovjetunióban már hosszú ideje, hogy győzött a kolhozrendszer és a kolhozparasztok már el sem tudják képzelni, hogyan lehet élni a kolhozon kívül.

A kolhozrendszer továbbfejlesztése és megerősítése, valamint a mezőgazdasági termelés kiszélesítése érdekében — hangsúlyozzák a tézisek — ma már célszerű rátrátni arra, hogy közvetlenül a kolhozoknak adják el a traktorokat, a kombájnokat és a többi mezőgazdasági gépeket. Ennek az intézkedésnek az alkalmazása nyomán a kolhozok foglalkoznak rendelkezni a korszerű technika eszközeivel, ami lehetővé teszi majd számukra, hogy produktívabban használják fel a kolhozok az örök használatba adott földeket, biztosítsák a munkatermelékenység további növelését és a mezőgazdasági termelés önköltségének csökkentését.

A GTA-k átszervezése, a gépek eladása a kolhozoknak — hangsúlyozzák a tézisek — tovább erősíti majd gazdaságilag és szervezőleg a kolhozokat, mint szocialista vállalatokat, új lendületet adnak a gazdaságnak és növelik a kolhozparasztok anyagi jólétét.

A tézisek kidomborítják, hogy a GTA-k tervbevétt átszervezését előkészítette a szocialista mezőgazdaságnak az utóbbi években győzelmét az új fejlődése. A párt nem abból indul ki, mintha a kolhozrendszer gyenge volna, hanem abból, hogy erős. Ebben rejlik a gyökeres különbség aközött, ahogyan mi ma feltezzük a kolhozok számára történő zépeladások kérdését és ama javaslatok között, amelyeket néhány évvel ezelőtt egyes közgazdászok tettek, akik azt ajánlották, hogy adjuk el a gép- és traktorállomások technikai felszerelését a kolhozoknak és így számoljuk fel a GTA-kat.

Nem a GTA-k felszámolásáról van szó, hanem a kolhozok műszaki felszerelésének megjavítása érdekében megvalósítandó fokozatos átszervezésről.

Ez fontos szakasza a szocialista mezőgazdaság építésének, a kolhozrendszer megerősítésének és továbbfejlesztésének. Most a termelési viszonyok feltételei középtele, amikor a munkásszót, élen a kommunista párttal, vezető szerepet tölthet, ugyanabba a kézbe kerül a föld — amely az állame, de örök használatra a kolhozoknak van átadva — és

(Folytatása a 4-ik oldalon).

A szovjet kormány javaslata a külügyminiszteri és kormányfői értekezlet összehívására

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Szergej Vinogradov, a Szovjetunió párizsi nagykövete március 1-én átnyújtotta Pineau francia külügyminiszternek Andrej Gromiko szovjet külügyminiszter alábbi válaszlélelét:

A szovjet kormány — hangzik a levél — elfogadhatónak tartja, hogy a diplomáciai tárgyalások folytatásával párhuzamosan mielőbb összehívják a külügyminiszterek értekezletét, mégpedig azzal a korlátozott feladattal, hogy előkészítse a napirendet és meghatározza a kormányfői értekezleten résztvevők összetételét. A szovjet kormány ezzel kapcsolatban abból a feltételezésből indul ki, hogy a külügyminiszterek értekezletéig végleges megegyezésre jutnak a kormányfői értekezlet összehívásának időpontját illetően.

A szovjet kormány azt javasolta, hogy a külügyminiszterek értekezletét hívják össze áprilisban Genfben, a kormányfői értekezlet pedig ez év júniusában.

A levél tekintetbe veszi a francia kormány hozzájárulását ahhoz, hogy a résztvevők összetételét mind a külügyminiszteri, mind a kormányfői értekezleten paritásos alapon állapítsák meg: például a Nyugat részéről Franciaország, az USA, Anglia és Olaszország, a Kelet részéről a Szovjetunió, Lengyelország, Csehszlovákia és Románia. Megegyezésre kell jutni továbbá arra nézve — folytatja a levél —, hogy az értekezleten részt vehessen néhány, a fennálló katonai és politikai csoportosulásokon kívül álló más ország is, amelyeket a január 8-i szovjet javaslatok felsorolnak.

Leveleiben Gromiko javasolja, hogy a kormányfői értekezleten csak

olyan kérdéseket vitassanak meg, amelyek tekintetében némi kiállítás van a megegyezésre. Ilyen kérdések: atommentes övezet létesítése Közép-Európában és a nukleáris fegyverekkel való kísérletezések megszüntetése.

Andrej Gromiko visszatartotta Christian Pineaukat azt a javaslatát, hogy a közép-európai atommentes övezet létesítésének tervét Németország egyesítésének kérdésével együttesen vitassák meg. Ez két külön kérdés — hangzik a levél. Németország egyesítésének kérdése elsősorban a németek ügye és nem függ össze az atommentes övezet létesítésével.

A levél rámutat arra, hogy az atomfegyverkeresetek megszüntetésének kérdése önálló kérdés, míg a hasadó anyagok termelésének megszüntetésére vonatkozó kérdés, amelyet megvitatásra javasoltak az atomfegyver-termelés megszüntetésére, használatának betiltására és az egész atomfegyverkereslet elpusztítására vonatkozó általános kérdés egyik eleme.

A levél rámutat arra, hogy mennyire indokolatlanok a szemrehányások, amelyekkel a francia külügyminiszter egyes szovjet államférfiakat és közéleti személyiségeket illet az algériai helyzettel kapcsolatos nyilatkozataik miatt. A szovjet közvélemény képviselői rokonszenvnek az algériai nemzeti felszabadító mozgalmat és ezért a kairói értekezleten az algériai nép követeléseinek támogatását mellett nyilatkoztak. Ez a legkevésbé sem ártalmas Franciaország érdekeire, mivel a nyilatkozatok az elavult gyarmatpolitikára vonatkoztak, amelyek ellen állást foglalt sok számottevő francia személyiség is.

Mi továbbra is amellel vagyunk, hogy az algériai kérdést a francia — algériai kapcsolat keretében kell megoldani — hangzik a levél — és úgy véljük, hogy a francia kormánynak újabb kísérletei, hogy ezt a kérdést fegyveres segítséggel oldja meg, egyre kevésbé kecsegtetnek azzal a reménnyel, hogy e kérdés valóban a francia — algériai kapcsolat keretében nyer megoldást.

A francia — szovjet kapcsolatokról szólva a Szovjetunió külügyminisztere rámutat: „Nem a mi hibánk, hogy a Szovjetunió és Franciaország közötti gazdasági kapcsolatok színvonalra nem felel meg a megkülönböztetési politika és a különböző tilalmi listák magától értetődően felel meg a kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok fejlődésének.

Mindaddig, amíg a szovjet — francia gazdasági kapcsolatokról fűződő kérdéseket nem ezen államok fővárosaiban oldják meg, nehezen számíthatunk e kérdés alapvető megjavulására. A levél emlékeztet a szovjet kormány 1957 május 17-i több javaslatára, amelyek előmozdították a szovjet — francia kapcsolatokat megszilárdítását és kifejtését (kereskedelmi kamarák létesítése Moszkvában és Párizsban, ipari és mezőgazdasági kiállítás rendezése a Szovjetunióban és Franciaországban, együttműködés az energetikai és tüzelőanyag-alap fejlesztése érdekében, stb.). Ezek a javaslatok ma sem veszítettek el időszerségüket — hangzik a levél. „A Szovjetunió külügyminiszterének véleménye szerint egy véleménycsere ezekben a kérdésekben, valamint más kérdésekben, amelyeket a francia kormány vel, előmozdítaná a francia — szovjet kapcsolatokat megjavítását.”

Angliában egyre növekszik az atomtéboly elleni mozgalom

LONDON. (Agerpres).

Az angol közvélemény széles rétege messzemenően támogatja a nukleáris fegyverkezés és az atomháborús veszély ellen indított mozgalmat. A Daily Herald március 1-i számában több olvasó levelét közölte a következő címmel: „Cselekedjünk, mielőtt a levegőbe repítenék bennünket”.

A landalt városi tanács egyik tagja egyebek közt ezt írta: „Az egyszerű emberek elvárják, hogy a laburista párt, az angol szakszervezetek és a szövetségi mozgalom tegyenek konkrét intézkedéseket. Most már nyilvánvaló, hogy Anglia az Egyesült Államok 49. állama lett. Meg kell mondanunk az amerikaiaknak, szedjük a sátorlajukat és vigyük vissza a rakétájukat az Egyesült Államokba”.

Denis Bryan, a dolgozók békeegyesületének főtitkára leveleiben azt írja, hogy a szervezet végrehajtó bizottsága követeli: a laburista párt indítson széleskörű mozgalmat az atomtéboly ellen és az egész ország nevében foglaljon állást az emberiség megvédése mellett.

A Fehér Könyvben kifejtett kormánypolitika nyugtalansággal tölti el az angol lakosságot millióit. Tükröződik ez az újságok hasábjain is. A Times közli Linn Andoid Thomas laburista képviselő levelét, amelyben élesen elítéli és öngyilkosságnak minősíti a kormány militarista politikáját.

A honvédelem célja a tartós biztonságot megvédeni, hogy legyen — írja a képviselő — a hidrogénbomba használata nem védelmet, hanem öngyilkosságot jelent.

A News Chronicle hangsúlyozza, hogy nemcsak a laburisták, hanem sok konzervatív párti képviselő is elégedetlen a nukleáris fegyverkezés miatt.

A kolhozrendszer továbbfejlesztéséről és a gép- és traktorállomások átszervezéséről

— N. Sz. Hruscsov jelentésének tézisei —

(Folyt. a 3. oldalról)

a gépek. Most az állam közvetlen beavatkozást fog gyakorolni a kolhozrendszer fejlődésére traktorok, kombájnok és más gépek szállítással.

Tervbevételek, hogy a gép- és traktorállomások a különböző vidékek konkrét adottságainak megfelelően fokozatosan átszervezzük gépjármű állományokká, azzal a feladattal, hogy elvégezzék a kolhozok gépeinek javítását, lassák el a kolhozokat eladás útján az új technikával, cserealkatrészekkel, üzemanyaggal és szerszeggel, üzemanyag bérbeadását, amelyekkel a kolhozok nem rendelkeznek.

A GTA-k átszervezésével egyidejűleg kibővítenek a kolhozok és az ipar gazdasági kapcsolatait, növekszik és egyre sokoldalúbbá válik a városi termelői segítség a falunak. A kolhozok számára lehetővé válik, hogy olyan új, tökéletesített gépeket rendeljenek, amelyek megfelelnek az ország különböző vidékein lévő gazdaságok sajátos szükségleteinek.

A tézisek megvilágítanak több elméleti kérdést és legfőképpen a két tulajdonforma problémáját. Egyes személyek, főként a közgazdászok közül, annak az aggodalmuknak adtak kifejezést, hogy ha a gépeket eladjuk a kolhozoknak, meggyengülhet az ösztönzési tulajdon. Abban a feltételezésből indultak ki, hogy a kommunizmusra való átmenet szükségessé teszi az ösztönzési tulajdon minden uton-módon való megerősítését és a szövetkezeti kolhoz tulajdon felemelését az ösztönzési tulajdon színvonalára. Egyesek a következő feltevést hangozták: vajon nem kellene-e a kolhozoknak átérniük a szovhozok gazdálkodási formájára?

A kérdés ilyenyszerű feltevése alapján véve helytelen és hibás — hangzik a tézisekben. Az ösztönzési tulajdon a tulajdonnak egy magasabb formája. Így értelmezte ezt Lenin. De Lenin ugyanakkor az ösztönzési tulajdon soha nem helyezte szembe a szövetkezeti tulajdonnal. Mindkettő szocialista tulajdonforma. A különbség csupán az, hogy az egyik forma — az ösztönzési tulajdon — a társadalmisítás magasabb színvonalát képviseli, a másik — a kolhoztulajdon — alacsonyabb színvonalú társadalmisítást jelent. A mezőgazdaság fellendülése elsősorban a kolhoztulajdonnak, a kolhozok oszthatatlan alapjainak megerősödését jelenti. Erre törekszik a párt, amikor különféle széleskörű intézkedéseket tesz a kolhoz fejlesztésére. A szövetkezeti tulajdon nincs ellentmondásban a kommunista társadalom építésének útjára vonatkozó elméleti tézisekkel, mivel a kommunizmushoz vezető út megköveteli mind az ösztönzési tulajdonnak, mind a kolhozok tulajdonának erősítését.

A kommunista építést tervelt megvalósítva a párt és a Szovjetunió kormánya a kolhozokat sohasem tekintette idegen testnek a szocialista szervezetben, hanem mindig a szocialista gazdasági rendszer létfontosságú szervezésének tekintette őket.

A kolhozok oszthatatlan alapja a mai körülmények között voltaképpen megköveteli az ösztönzési tulajdon. A kolhozparaszti munkája, amely a korszerű technika széleskörű felhasználásán alapul, jellegénél fogva egyre jobban megköveteli az ipari munkások munkáját.

A kolhozok közös vagyonának növekedéséhez mérten a kolhoztulajdon a jövőben fel fog emelkedni az ösztönzési tulajdon színvonalára. Minél gyorsabban fejlődnek a mezőgazdaság termelői, annál hamarabb tűnik majd el az ösztönzési tulajdon és a kolhoztulajdon közötti különbség.

A kolhoztulajdon nem állítható szembe az ösztönzési tulajdonnal és ennél fogva nem állítható szembe egymással a szocialista mezőgazdasági üzem két típusa — a kolhoz és a szovhoz.

A tézisek utmutatásokat tartalmaznak arra vonatkozólag, hogy milyen feltételek mellett történjen a gépek eladása a kolhozoknak.

A javaslat szerint a GTA-kat a különböző vidékek sajátosságainak figyelembe vételével kell átszervezni. A kolhozok zöme nyomban meg tudja vásárolni a gépeket a GTA-kól. De olyan vidékeken, ahol gazdasági szempontból gyenge kolhozok vannak, a GTA-k átszervezése és a gépek eladása a kolhozoknak valószínűleg el fog tartani két-három évig, sőt egyes helyeken még tovább.

A kolhozok oszthatatlan alapja 1958-ban hozzávetőleges számítás szerint mintegy 25 milliárd rubelre emelkedik. A kolhozoknak eladható gépek egész értéke, figyelembe véve a kopást, mintegy 18–20 milliárd rubelt tesz ki. Mielőtt megállapítjuk a megfelelő fizetési részleteket, a gépek beszerzéséhez szükséges költségek ebben az arányban teljesen hozzájárulnak a kolhoztermelés jelenlegi színvonalának körülményei között.

Mint a tézisek kifejtik, 1958-tól kezdve az új traktorokat és mezőgazdasági gépeket készpénzért vagy hi-

telbe kell eladni a kolhozoknak. Az új mezőgazdasági gépek ára valamivel magasabb lesz az önköltségi áránál. Ez azért szükséges, hogy az ipar hozzájáruljon a továbbfejlesztéshez és tökéletesítéséhez szükséges felhalmozáshoz.

A mezőgazdaság gépekkel való felszerelésének új rendszere elő fogja segíteni a mezőgazdasági technika jobb megszervezését. Az üzemek meg fogják javítani a mezőgazdasági gépek gyártását.

A tézisek rámutatnak arra, hogy a mezőgazdasági termékek, amelyek eddig a kolhozok természetbeni fizetés formájában szolgáltattak be a GTA-k által végzett munkáért, most közvetlenül a kolhozoktól jutnak el az államhoz a gépek, cserealkatrészek, üzemanyag, műtrágya stb. fejében.

A gép- és traktorállomások átszervezésével kapcsolatban a tézisek vizsgálat tárgyává tesznek a mezőgazdasági termékek szállítására vonatkozó problémákat is.

A kolhozok műszaki felszerelésére vonatkozó új rendszer feltételei között célravezetőbb fogják kihasználni a műszaki felszerelést, emelkedni fog a munka termelékenysége, növekedni fog az élelmiszertermelés. Ez a körülmény szükségessé teszi a mezőgazdasági önköltség csökkentését. Az államnak ezáltal reális lehetősége nyílik az árak csökkentésére és ígyképpen a nép anyagi jólétének emelésére.

Az élelmiszerbőség megteremtése a lakosság számára, a nyersanyagbőség megteremtése az ipar számára — állapítják meg a tézisek — a Szovjetunió kommunista építésének egyik legfontosabb feladata. E célkitűzés gyakorlati megvalósítása a Szovjetunió Kommunista Pártjának mindig programjában volt.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom, megteremtve a dolgozók uralkodó országunkban — a történelem folyamán első ízben — megoldotta az agrárkérdést, átadta a földet a parasztnak és ráterít a mezőgazdaság szocialista alapokra történő átszervezésére. A szovjet hatalom első napjai óta, attól a pillanattól kezdve, hogy az összorosozsági szovjetek II. kongresszusa megszavazta a földről szóló dekretumot, a kommunista párt azt a feladatot tűzte maga elé, hogy kifejleszti a mezőgazdaságot, hogy a kicsiny, felaprózott és elmaradt parasztagazdasági rendszeréről átler a nagyüzemi szocialista mezőgazdaságra. Azt a tevékeny munkát, amelyet a kommunista párt a mezőgazdaság szocialista átalakítására vonatkozó lenini politika valótársáért éveken át kifejtett, teljes siker koronázta: a kolhozrendszer győzedelmeskedett.

Tulaján nélkül állíthatjuk, hogy a mezőgazdaság tömeges kollektivizálásának befejezése után, a kolhozrendszer további fejlődésére irányuló intézkedések megvalósítása, a gép- és traktorállomások átszervezése újabb igen fontos lépés lesz a szocialista mezőgazdaság fejlődésének útján.

Gazdasági és politikai szempontból a mai kolhozok szocialista nagyüzemek, a szovjet rendszer rendíthetetlen támaszai a falvakon. A kolhozok további megszilárdulásának egyik forrása az az előrenyúló technika, amely a szocialista ipar egyre nagyobb mértékben látja el a szovjet mezőgazdaságot. A munka és a termelés helyes megszervezése a kolhozokban, s a korszerű technika észszerű alkalmazása az a legfőbb tényező, amelytől a mezőgazdaság fejlődése függ s amely meghatározza a Szovjetunió mezőgazdaságának fejlődését a kommunizmus útján.

A kommunista párt Központi Bizottságának véleménye szerint ez a kérdés úgy oldható meg a legjobban, ha lehetőséget kapnak a kolhozok arra, hogy kezükbe vegyék az egész lényegesebb mezőgazdasági technikát s ezt a kolhoztermelés fejlesztése érdekében az egész nép érdekében használják fel.

Az élet égető követelményei teszik szükségessé a javasolt intézkedéseket — a traktorok és egyéb nagy mezőgazdasági gépek eladását a kolhozoknak és a GTA-k átszervezését. Ezek az intézkedések még szélesebb távlatokat nyitnak ahhoz, hogy dicsőséges kolhozparasztagunk az egész szovjet néppel együtt cselekedjen, alkotó módon részt vegyen a kommunista társadalom felépítésében.

A szovjet nép, mint ujító, mint alkotó nép, világharászó dicsőséget vívott ki magának. A szovjet népek jutott az a nagy megtiszteltetés, hogy elsőnek lépjen a történelem járta útjaira és felépítse országában a szocialista társadalmat. A szovjet nép ma a kommunista párt vezetésével, a marxizmus-leninizmus zászlaja alatt sikert sikerre halmozva, bizalommal halad előre. A kínai testvérnéppel, az összes szocialista ország népeivel együtt s az egész haladó emberiség rokonszenvét és támogatását élvezve halad magasabb célja felé.

A. A. Gromiko levelének világviszhangja

JAPAN

TOKIO. (Agerpres).

A tokiói rádió március 4-i adásában az Aszahi című lapnak a Szovjetunió külpolitikájával kapcsolatos hírmagyarázatát sugározta. A lap hangsúlyozza, a közvélemény igen nagy jóakaratú fogadta a szovjet kormánynek bejegyzését abba, hogy rövidesen külügyminiszteri szíkon tanácskozásokat folytatnak a csúcstervezlet napirendjének előkészítésével és a résztvevők összetételével kapcsolatban. A hírmagyarázat annak a meggyőződésnek ad kifejezést, hogy a csúcstervezletet még az idén megtartják. A lap rámutat arra, hogy a csúcstervezlet összehívására vonatkozó javaslatot a Szovjetunió terjesztette elő, majd a közvetkezésként hangoztatja: „Amikor a szovjet vezetők azt állítják, hogy elvannak a háborúnak, ezt el kell nekik hinni. A szovjet vezetők érdekeltek a nemzetközi feszültség enyhítésében és a tartós béke fenntartásában...”

A lap hangsúlyozza, hogy a Szovjetunió jelenleg több téren felülmúlta az Egyesült Államokat, majd kitér, hogy a Szovjetunió ennek ellenére nem akar háborút, lehetőségei keres egyezmény megkötésére és az USA-val és az új háború kirobbantásának gyakorlati megakadályozására.

A hírmagyarázat befejező részében hangsúlyozza, a nyugati államok vezetőinek „meg kell szabadulniuk a Szovjetunióval szembeni makacs bizalmatlanságtól” és meg kell teremteni a kölcsönös megértés légkörét a Kelet és Nyugat között.

NEMET DEMOKRATIKUS KÖZTARSASAG

BERLIN. (Agerpres).

A Német Demokratikus Köztársaság közötti a szovjet kormánynak, A. A. Gromiko, szovjet külügyminiszternek Ch. Pineauhoz, Franciaország külügyminiszteréhez intézett levélben kifejtett és a külügyminiszteri

értekezlet összehívására vonatkozó bejegyzését.

A Neues Deutschland című lap a levél szövegét ismertetve, felhívja a figyelmet arra, ez a levél javasolja, hogy a kormányfői értekezleten csupán azokat a kérdéseket vitassák meg, amelyekkel kapcsolatban valamennyire számítani lehet az egyezmény megkötésére. Ezek a következők: a közép-európai magfegyvermentes övezet létesítése és a magfegyverkereslet megszüntetése. A Neues Deutschland részleteket idéz a levélből és rámutat arra, hogy a magfegyvermentes övezet létesítése és Németország egyesítése különálló kérdés.

A francia kormánykörök elégedetlenek a tuniszi konfliktussal kapcsolatos amerikai „jószolgálatokkal”

PARIZS. (Agerpres).

Mint ismeretes, Anglia és az Egyesült Államok felajánlotta, hogy közvetít a francia — tuniszi konfliktusban. Már két hét telt el az angol — amerikai „jószolgálati” tárgyalások megkezdése óta, ám a tuniszi kérdés továbbra is súlyos ellentét forrása, mind Franciaország és az észak-afrikai népek, mind pedig Franciaország és angol-szász „szövetségesei” között. Mint jelentették, Murphy amerikai államtitkár, a tuniszi kormány képviselőivel folytatott együttes tárgyalások után visszatért Párizsba, ahol titkos tárgyalásokat folytatott Gaillard miniszterelnökkel, anélkül azonban, hogy eddigi tevékenysége folytán gyakorlati eredményt tudott volna felmutatni.

A France Presse távirati ügynökség hírmagyarázatában látható elégedetlenséggel hangsúlyozza, hogy „a jelen szerinti jószolgálati tárgyalások nem fejlődnek kedvező irány-

ban”. A távirati ügynökség részleteket közöl, amelyekből kitűnik, hogy az Egyesült Államok és Franciaország állásfoglalása továbbra is ellentétes. A távirati ügynökség jelentéseiből kitűnik, hogy az Egyesült Államok meggyőződik az arab népek szemében „gyarmatizmus-ellenes hatalomnak” tekinteni. Ezért nyomást gyakorol Franciaországra, hogy elérje a francia csapatok kivonását Tuniszból. Nem szabad azonban személté tévesztetni, amint arra egyes tuniszi lapok is rámutatnak, hogy az Egyesült Államok csak annyiban támogatja a francia csapatok kivonására vonatkozó tuniszi álláspontot, hogy saját érdekeit helyezze előtérbe. Mint ismeretes, például Murphy javasolta Gaillard francia miniszterelnöknek, hogy a francia csapatok őrítsék ki a tuniszi támaszpontokat és a biztalt támaszpontot helyezték a NATO ellenőrzése, s nem pedig a tuniszi kormány ellenőrzése alá, ahogy azt egy tuniszi területen fekvő várossal teni kéne. Mindezt azért, hogy Tuniszban tartóssák az amerikai ellenőrzést.

A Liberation című francia lap rámutat arra, hogy ugyanebből a szempontból kell nézni Murphy szándékát, miszerint is „fokozatosan ki akarja terjeszteni küldetésének hatáskörét, míg nem érinti az algériai kérdést”. A lap rámutat az amerikai küldött és a francia miniszterelnök közötti megbeszélések alaplényezőire. Az Egyesült Államok mindezzel nem haját hozzájárulni az algériai kérdés méltányos megoldásához, hanem, amint azt egyes francia jobboldali lapok is hangsúlyozták, egész egyszerűen be akar avatkozni az algériai háborúba, hogy aztán behatolási hídőt teremtsen ebben az országban, úgy mint néhány évvel ezelőt a francia gyarmatosítók indoknai háborújában is eljár.

A francia polgári lapok rámutatnak az amerikai és a francia állás-

mutatott rá a képviselő — abban is megnyilvánul, hogy a Fülöp-szigetek nem képesek önálló ipart fejleszteni. Ezenkívül, mivel kétféle vannak az USA „kereskedelmi egyezményéhez”, számos alkalmat elszalasztottak, hogy kereskedelmi egyezményeket kössenek más országokkal, ahonnan olcsóbb termékekkel szerezhetik volna be, vagy pedig ahová saját termékeiket szállíthatták volna.

A Fülöp-szigetek csupán egy év lefolyása alatt, hangoztatja a képviselő, 80 millió pesot veszített az Egyesült Államokkal megkötött egyezmény révén.

A távirati ügynökség részleteket közöl, amelyekből kitűnik, hogy az Egyesült Államok és Franciaország állásfoglalása továbbra is ellentétes. A távirati ügynökség jelentéseiből kitűnik, hogy az Egyesült Államok meggyőződik az arab népek szemében „gyarmatizmus-ellenes hatalomnak” tekinteni. Ezért nyomást gyakorol Franciaországra, hogy elérje a francia csapatok kivonását Tuniszból. Nem szabad azonban személté tévesztetni, amint arra egyes tuniszi lapok is rámutatnak, hogy az Egyesült Államok csak annyiban támogatja a francia csapatok kivonására vonatkozó tuniszi álláspontot, hogy saját érdekeit helyezze előtérbe. Mint ismeretes, például Murphy javasolta Gaillard francia miniszterelnöknek, hogy a francia csapatok őrítsék ki a tuniszi támaszpontokat és a biztalt támaszpontot helyezték a NATO ellenőrzése, s nem pedig a tuniszi kormány ellenőrzése alá, ahogy azt egy tuniszi területen fekvő várossal teni kéne. Mindezt azért, hogy Tuniszban tartóssák az amerikai ellenőrzést.

KÖZLEMÉNY

a román-szovjet konzuli egyezmény és a kétfős állampolgárságú személyek állampolgárságának rendezésére vonatkozó egyezmény ratifikálási okmányainak kicseréléséről

Mihail Dalea, a Román Népköztársaság moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete és N. T. Fedorenko, a Szovjetunió külügyminiszterének helyettese 1958. március 3-án Moszkvában kicserélték a román — szovjet konzuláriai egyezmény és a kétfős állampolgárságú személyek állampolgárságának rendezésére vonatkozó egyezmény ratifikálási okmányait. Az egyezményeket 1957. szeptember 4-én Bukarestben írták alá és a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége 1957. november 6-án, a Szovjetunió Legfelső Szovjetének Elnöksége 1958. január 25-én ratifikálta.